

Interjú Hollywoodban

— Szólítson csak egyszerűen Harrynak.

Es mosolyog hozzá. A szoba mint erdei tisztás, csak gondosan felsöpörték a faleveleket.

Harry mögött tábla. „Őn nem tud olyasmit kérdezni, amire ne válaszolnánk azonnal”. A tábla nyomdai eljárással készült. Azt, hogy NEM TUD, pirossal nyomtatták. Szinte lángot vet a szöveg a többi kék betű közt.

De előbb még Harry kérdez. — Minden rendben volt az éton?

A Paramount and Universal fekete Lincoln Continentált küldött, egyenruhás sofőrrel. (Filmsztár, állóközben?) A sofőr egész úton Los Angelesből nyomta. ELÉ, ELÉ! S mintha az L-t nehezen ejtené, megrándult mindig a nyaka.

Először a Pomona Montebello Freeway-n hajtott, ki-kimutogatva közben az épületekre. Aztán becsatlakozott a Santa Ana gyorsforgalmira. Onnét már könnyű volt a Hollywood Freeway-t elérni.

A Sunser Boulevardon tömzsi újjával egy-egy sztárvilla felé bököt. — Ehol ni! — Meg: — Ez már döfi!

A Lincoln Continental lágyan himbálódzva vette a kanyarokat. Előrébb is repesztett egy (fáran dícsény-félkörben a CONTINENTAL ezüstfelirat), sehogyan nem sikerült megelőzni.

— Örülök, hogy jól utazott. Harry megereszt egy diszkrét kis mosolyt. — Direkt Tomot küldtük. Tom nagyon szórakoztató fickó. És úgy ismeri ELÉ-t, mint a...

Harry hátraveti magát a székben. A szék lábára nyilván görögöket szerelhettek. Harry a hanyattmozdulattól mindenestől hátragurult, el egészen a mögöttes falig, melyet sarkig-meny-nyezeti belep egy gigantposzter. A széken ülő Harry gondosan stuccolt bokorcsoport és georgiai stílusú délies kúria közé gurult, a gyep közepére.

— Úgy gondoltuk, hogy Suzy Gartner volna a legmegfelelőbb. Persze ha mégsem, akkor egészen nyugodtan... — Harry meglepődött magától, visszagurult az íróasztalig. — Tapasztalataink szerint igen előnyös, ha kérdező és kérdezett zsánerben úgy-amennyire összeillenek. Rengeteg bonyodalom származott már abból, amikor ellenszenveztek egymással. — Harry külön hangsúllyal ejti ki azt, hogy ELLENSENVEZTEK. — Suzy jól kezelhető, és meglehetősen híres is. Talán még nem mérhető Liz Taylorhoz vagy Jane Fondához, de közvetlenül utánuk... És rengeteg anyagunk van róla.

Harry kényelmes léptekkel végigbaktat az avarról szőnyegen. A mintákat gondosan átlépetti, mintha minden egyes mintát földre hulló fagally lenne.

— Suzy retentő híres a nézéséről. Úgy néz, hogy az valami csoda.

Harry — kazalnyi dossziéval — behuppant egy bőrfotelbe. A fotel öble akár a rókacsapda. És szétterít egy sorozat színes fotót a dohányzóasztalra.

A fotókon Suzy. Két hatalmas szem, óriásira tágtott pupillák. Köröskörül, kagylóalakban, műszempillák rácskerítése.

Suzy mint a végzet asszonya. Suzy a vamp. Suzy a tenispályák és gardenpartik üdvöskéje. Suzy, Suzy! Utoljára mint fél-nagylány, matrözblúzban, özikepillantással.

— Ez a specialitása. Senki nem tudja utánozni. Mondogattja is: ezt nem lehet eltanulni. Ez úgy belülről jön, egészen legmélyről.

Harry szívére szorítja tenyerét, mintha mindjárt esküdne is minderre.

— Vannak természetesen más fotóink is. — Harry maga elé húzza az A. M. jelű dossziét. — A szem a lélek tükré. Az emberket azonban még annyi minden

érelkli. — Harry nevet, s csak utána nyitja szét a papírtasakot.

Suzy furdoruhában. Suzy bikini-niben, elcipőfűzött melltartóban, épp-hogy-csak-takart mellbimbókkal.

Suzy combja valószínűtlenül hosszú, akárna fel akárna küszni egészen a nyakáig. Lábszára is hosszú. Vádlója meg lágyan iverlő. Bokái szinte külön életet élnek boltozatos lábfejei felett.

Suzy kebleiről már rengeteget írtak, s nem is akárhik. Elég megemlíteni William E. Langert, Samuel Gounnit vagy Robert Finney-t, aki „Hollywood dream factory” című munkájában öt-száz szót szentelt Suzy kebleinek. Többek között azt írta: Suzy büszkén viseli őket, mint valami ikerkitűtetést.

— Suzy különben nem szívesen engedi ÚGY fényképezetni magát. Hogy is mondjam?... — Harry egy pillanatra jelentőség-teljesen elhallgat. — Suzy kissé prúd. De sokak szerint ettől olyan szexi.

Újabb fotók. Suzy ÚGY, épp egy testmagasságyi papírmásé naptár újévi hetéből kilépvé: Happy News. Suzy pázsiton, arcára árnyékot vető szalmakalapban. Suzy Miami Beach-ben, homokpadon, bronzbarna bőrén a sápadtfehérség diszkrét szigetével.

— Suzy nagyszerűen tudja titkolni, hogy nem szívesen vesz részt az egészenben.

Egy titkár nő frissítőt hoz. Kiköpött Laura „tunnel” Haja ország-lánsörény, menekülőben minduntalan hátracsapja, mint Laura a „Szésszéles nyár”-ban.

Harry lassan, kortyolgatva iszik, közben a jégkockák neki-ferdődnek a kristálypohár falának. — Suzyt tizenhét éves korában fedezték fel. Henry G. Faubert hozta be a Paramounthoz. Később feleségül is vette. Suzy második férje egy texasi gyerek volt, az olajos, nehéz fiúk közül. Most Alex Sonnerrel él. Alex remek fickó. Suzy azóta sokkal jobb formában van.

Harry szórakozottan leteszi a poharat.

— Suzy egyénisége valahogy úgy fokozatosan... Sam Necker fedezte fel, hogy Suzy pillantása milyen rendkívüli. Fränk Donney a mellét dobta be a köztudatba. Csak a mosoly nem ment sehogy se. Pedig Suzynek szépek a fogai, jól ívelt a szája. Olyan kényseredetten csinálta. Bob Tiner vagy fél évig vergődött vele...

Fél év. Harry felsóhajt, mint-ha még így utólag is nagy kő esne le a szívéből.

— Végre sikerült a mosoly, ami illett az özikepillantáshoz. Mint például itt ni...

Újra a titkár nő, ezúttal friss illatfelhőben. A szag-gőz köpenyként fogja körül. Cédulát csúsztat Harry kezébe. A cédula névjegykártyához hasonló, hosszúka kártonlaposka. Harry szórakozottan rápillant, majd forgatni kezdi ujjai közt.

— Egy kis probléma — mondja rövid tündős után. — Aprócska üzemzavar. — Harry kisé mintha zavarban lenne, hangja viszont változatlanul optimista. — Suzy ugyanis nem tud jönni. Rettenetesen sajnálja. És én is. De a forgatás nagyon elhúzódik. Este pedig a helikopter már nem kap felszállási engedélyt. Suzy különben is irtózik sötétben repülni.

Harry ismét frissítőt kér.

— De itt mindent megtalálhatni róla. Az égvilágon mindent. Ami csak számbajöhet.

Újabb dossziékat szed elő. Suzy gyermekkor. Suzy iskolaévei. Suzy sikerei. Suzy véleménye divatról, világbekéről, Európáról, kínaiakról, pápáról, New York közbiztonságáról.

— Minden anyagról mikrofilm-másolat készült. — Harry már hozza is a borítékot. — Ezeröttszáz oldalnyi anyag. Az egész Suzy. És nem kizárólag szöveg. Fotók is. Teljes keresztmetszet.

Harry futó zavara — amit Suzy meg nem érkezése okozott — már felszívódott. Már ugyanaz a feszületül csevegő Harry, aki az első percekben volt. Zakója kifogástalanul szabott, inge makulátlan, nyakkendője pompás. Szobája méretei lenyűgözőek. Íróasztala akár egy kastély az erdei tisztás közepén. Cserépekben jól táplált pálmák, húsos levelű filodendronok.

Íróasztalától közhajításnyira rekeszes szekrény: mint egy felnagyított madáretető. Harry most matat benne, majd diadalmas arccal beleveti magát a rókacsapda-fotelbe. Feltépi az original csomag papírkeresztmetszét, meglobogtatja azt a bizonyos valamit és engedi kibomlani a levegőben: a rekeszekre osztott hosszú nylonzacskócsikat.

— Ez kifejezetten Suzy ajándéka. Mutató Suzyból. Az igazi Suzyból. Emléke.

Suzy kifésült, göndör arany-szőke hajszálgubanca. Kartonpapíron Suzy rúzsos szájának lenyomata. Suzy lenyisszantott körömvégeinek darabfélholdjai. Foszlány Suzy kedvenc lila bugyijából. Melltartódarabka, eredeti esipkézettel. Gomb a ruháról, amit Suzy az „Ősz odalent Délen” világpremierjén viselt.

Az utolsó rekesz áttetsző, üres: kis légréma.

— Suzy testének illata.

A titkár nő összecsomagolja a mikrofilmeket, hétrét hajtogatja a nylonzacskót, ráhelyezi Suzy nagy alakú, dedikált fényképére, aztán az egészet belesüllyeszti egy műanyag vadászatisznyába.

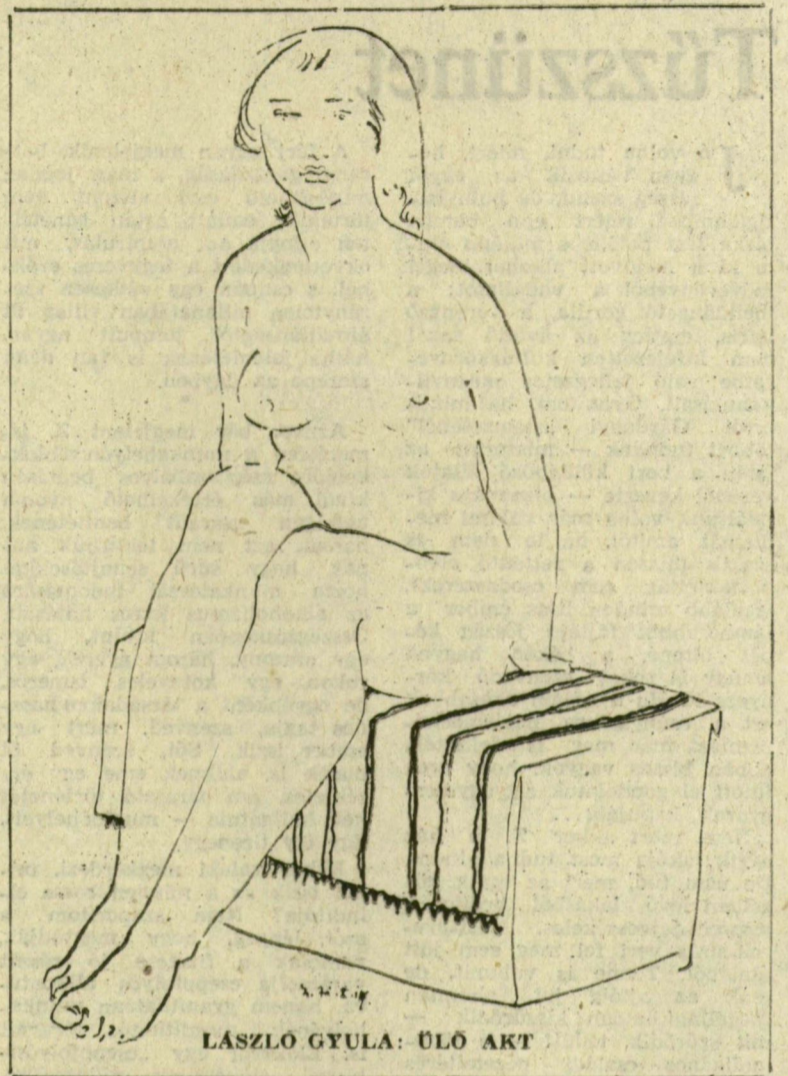
— Tom majd oda viszi, ahová parancsolja. Tom egész nap rendelkezésére áll — mondja Harry. — A csomaghoz különben magának az állományt is mellékeltem. Suzy nevet, sir, beszélget, hallgat, lélegzetet vesz, sóhajt rajta.

Tom előáll a Lincoln Continentállal. A fényesre glancolt kocsit csupa-csupá visszavon.

Harry lent, a lépcső alján, lábait sajtáságosan szétterpesztve, olyan reklámtónok módra. S in-teget egyre.

Tom gázt ad, és Harry tükörképe lasnan, fokozatosan leúszik a Lincoln oldaláról.

PAPP ZOLTÁN

LÁSZLÓ GYULA: ÜLŐ AKT

Kismesterek

Az indulatos szabó

Hát ide figyeljen kedves uram! Ha akar valamit írni, azt írja meg, hogy ideig... nem, nem is, hanem már ideig, a fejem tetejéig vagyok az egészsel. Nyomják a kispart érti? Nyomják. Mert én mostohagyereke vagyok ennek az államnak. Mert én betegem is húzom az ígát, a gyári dolgozó meg eltűszenti magát és kiírják két hétre. Engem ki a fene ír ki? Senki, mert maszek vagyok. Akkor én fájós derékmal, porcsérvel, magas vérnyomással, cukorbetegséggel — hány orvosi papírt mutassak magának — ennyi nyavalyával dolgozom látástól vakulásig. Mert nekem csak gyógykezelés jár. Táppénz egy fillér se!

Nyúlt az asszisztensnő az úrlapért, hogy kiír. Hagyja, maszek mondja az orvos. Hát persze, hogy mondja, mit is tehetne, ezt írja elő a szabályzat. Én meg jöjtek vissza a pult mögé, üljek a varrógép elé, emelgessem a vasalót. Fogja meg, emelje meg. Mit gondolt, miből van ez? Bizony, hogy nehéz, különben nem

lehetne vele dolgozni. Nyolc kő-lő. Nem vicc ez kérem. Betegen emelgetni, mikor nem volna szabad.

Most mit várt, talán tapsoljak örömben? Semmi kedvem, ha arra gondolok, hogy most már jól mehet az üzlet, de nem megy. Havi hét-nyolcezer forintot forgalmazok, de lehetne tízezer, ha birnék többet. Ebből aztán lejön három és fél ezer rezsi, adóra, öregesre és mi marad?

Úgy nézzen rám, hogy én, Gottnek Mihály divatos belvárosi szabó vagyok Szegeden, kiálkult igényes értelmiségi bevőkörrel, és én vagyok az, akit irigyelnek. Hát! A maszek szabót irigyelni szokták! Na, hát nézze meg ezt a kötelező árvetést. Itt van, tessék, kitették a falra, hogy a rezszi órabér 37,80, de nekem még a 77-es normák szerint kell csinálnom a ruhákat, tizenhet forintot órabérért, mert hivatalosan nem értesítettek. Számoljon, egy öltöny vállalási ára 1445 forint 85 fillér. Az elkészítési ideje kerekén 45 óra. Majd egy heti teljes gyári munkaidő. Ahhoz pedig, hogy én megeljem legalább heti két öltönyt kell elkészítenem. MoAdja meg, mikor tudom, ha napi nyolc órát dolgozom?

Egyedül vagyok, egyedül is maradok, míg nyugdíjas nem leszek, mert nekem aztán nincs szükségem egy tanulóra sem. Kettő volt, de egyikben sem volt közönet. Hát, már engedtessek meg... micsoda dolog az, hogy az inas úr veszi a kabátját, négy órakor és istenaldja, a feleségem meg betegem, fél tudóval nekilát takarítani. Nem, a takarítás nincs benne az inas... a tanuló lecke-könyvében. Csak a heti háromszori iskola! Mit tud úgy a szakmából megtanulni, ha alig van a műhelyben? No, köszönöm, nekem aztán nem is lesz több tanulóm. Nekem belőlük is, a szakmából is, mindenből elegendem van. Azt írja meg, kedves uram, hogy így összeteszem a két kezem, ha három év múlva le-

számlát is megmutatom, mert ezt írja meg, és aztán azt, hogy ha újra kezdhetsz, az biztos, hogy csak gyárba mennék dolgozónak. Azokat a tenyerén hordja az állam!

L. Zs.

Verbőczy Antal

Szonettvég

Verssorokká lettél.
Emlékemben a tél
riadt arcodon úgy ül.

mint kamaszkori éjem felett
az első gyönyör, mely meglepett,
oly kétségbeesetten, értetlenül.

Csanády János

Látogatók

Látogatókkal telnek meg az esték,
kik társaságom inegkeresték
25 év múltán, kike' soha
nem kellett keresnem, mert mostoha
sorsunkat összemostak a napok,
munkásszállók és diáktthonok
népe jön hozzám estebédre,
és én bort nem, csak verset adhatok,
egy-kézbe fogva kenyér, szalonna,
s hagyma — falatoznak ügyesen
bicskával vers-élekre hagyva,
s mondani: ime, teste lón az igének,
és száll földtünk bús szeráfi ének.